

MARIJAN ANIĆ

Marijan Anić, rođen 1910. godine u Donjoj Stubici, kao da je bio predodređen da u svom radnom vijeku bude djelatnik geodetske službe odnosno katastarski mjernik, u kraju gdje je taj poziv, prema tradiciji, uvijek uživao veliki respekt i ugled.

Svojih 82 godine života proživio je Marijan Anić u ubavom i skrovitom mjestancu u Donjoj Stubici, na sjevernoj strani Zagrebačke gore, u rodnom kraju Matije Gupca i njegovih sljedbenika, uvijek spremnih, da za pravicu na međama, koje im je jamčio njihov katastar, žrtvuju sve.

I katastar što ga je vodio Marijan Anić dugi niz godina slika je jednog vremena i stanja u njemu; to je tipični predstavnik starog i tradicionalnog tzv. »austrijskog katastra«, čija slika pomalo nestaje. I zbog toga je potrebno o Marijanu Aniću reći sve najbolje i sve najljepše: bio je pripadnik generacije koja je bila dosljedan čuvar jedne neprocjenjive vrijednosti i bogatstva podataka, skupljenih o zemljištima i posjednicima toga kraja Hrvatskog zagorja.

Marijan Anić i njegova generacija bili su međašni kamen jednoga poštenog i minulog vremena koje se polako gubi i nestaje u nepovrat, vremena koje se povlači pred novom stvarnošću informatičkog svijeta, koji je u punom zamahu.

Marijan Anić umro je 27. ožujka 1992. Otpratili su ga na posljednji počinak brojni prijatelji geodeti iz čitavog Hrvatskog zagorja, znalci i poštovatelji iz svih katastarskih općina, vjerni seljaci s kojima je kao katastarski mjernik i poznati lovac prijateljevao. Trenuci posljednjeg ispraćaja daju zapravo pravu sliku vrijednosti jednoga ljudskog bića, koje je živjelo za svoju sredinu, koje je ta sredina voljela i poštivala.

Otac ličkog porijekla bio je gruntovčar i prema starom austrijskom ustroju vlasti bio je istodobno i gruntovni mjernik, koji se, kao državni činovnik, podosta selio, ali se na kraju »smirio i pustio korijenje« u Hrvatskom zagorju, u Donjoj Stubici. To je nedvojbeno utjecalo i na životni put budućega mladog mjernika Marijana, koji je inače završio u Zagrebu učiteljsku školu, klasičnog smjera i obrazovanje, u sklopu crkvene sjemenišne naobrazbe. Učenje klasičnih

jezika, grčkog i latinskog, odrazilo se i u njegovoj općoj naobrazbi, kulturi i društvenom ponašanju.

Apsolvirajući nakon učiteljske škole još dvije godine geodetske naobrazbe, Marijan Anić stekao je zvanje nekada postojećeg »geodete«, koje je u ono doba bilo tretirano kao viša stručna sprema.

Geodetsko krštenje, svoje prvo katastarsko namještenje, doživio je u lijepom i ugodnom hrvatskom gradiću Iloku na obali Dunava, odakle se vraća u Donju Stubicu. Prva poratne godine, nakon drugoga svjetskog rata, kao i većina hrvatskih geodeta, provodi na katastarskim izmjerama ratom porušenih i opustošenih hrvatskih gradova. Tako se našao i na poznatoj izmjeri grada Zadra a nakon toga se uključuje u rad na rješavanju pitanja kolonatskih i agrarnih odnosa, zaostalih u Dalmaciji još od ranijih vremena.

Godine 1974. Marijan Anić je umirovljen kao šef Ureda za katastar općine Donja Stubica. Gotovo dvadesetak umirovljeničkih godina proveo je kao privatno ovlaštenu mjernik, pa zatim u slobodnom vremenu kao lovac i vinogradar iz zabave, sve do trenutka dok ga godine i njima primjerene slabosti nisu shrvale.

Ako još istaknemo da je nekada bio zaljubljenik u nogomet, igrajući i u zagrebačkom nogometnom klubu HASK, da je bio uvijek druželjubiv, da su njegov životni optimizam i djelatnost trajali dulje od prosječnog vremena jedne generacije, da je njegova djelatnost pokrivala vrijeme velikog dijela našeg stoljeća, možemo reći da je bio geodet i kolega dvadesetog stoljeća u Hrvatskom zagorju. Time bismo zaokružili »curriculum vitae« jednoga dragoga geodetskog prijatelja, kojega je vrijedno zadržati dugo u sjećanju.

Marijan Božićnik